

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph. D. a JUDr. Bc. Jany Zonkové, ve věci

žalobce: **Ing. P. Ch.**
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou,
sídlem Krátký Lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2024, č. j. MSK 101149/2024, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 101149/2024 ze dne 19. 8. 2024 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 15 342 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám advokátky Mgr. Rebečky Mořovské Židuliakové, sídlem Krátký Lán 138/8, 160 00 Praha 6.

Odůvodnění:

Předmět řízení, žalobní námitky:

1. Žalobou ze dne 21. 9. 2024 došlo soudu dne 11. 10. 2024 domáhal se žalobce, aby soud vydal rozhodnutí, kterým by zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 101149/2024, sp. zn. DSH/19138/2024/Bor ze dne 19. 8. 2024, které mu bylo doručeno dne 21. 8. 2024.
2. Žalobu odůvodnil tím, že napadeným rozhodnutím byla zamítnuta jeho námitka proti záznamu bodů. Žalobce podával námitku proti záznamu bodů proto, že neexistovalo žádné pravomocné rozhodnutí, které by bylo způsobilé záznam jakéhokoli bodu odůvodnit.
3. Žalobce brojí proti závěru žalovaného, dle kterého bylo rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22. 11. 2023, č. j.: SMO/748954/23/DSČ/Pro po právu doručováno na adresu trvalého pobytu žalobce. Žalovaný nijak nezpochybňuje (naopak výslovně akceptuje), že uvést adresu k doručování do tiskopisu Oznámení přestupku je dle judikatury přípustné, avšak v individuálním posuzovaném případě shledává toto uvedení adresy za neplatné s argumentem, že uvedení doručovací adresy je podáním, které musí být podepsáno. Žalobce v obecné rovině sdílí názor, že podání musí být podepsáno. Právo však chrání též dobrou víru, resp. legitimní očekávání účastníka. Dotáže-li se tedy policista řidiče, jaká je jeho adresa k doručování, vzniká na straně řidiče legitimní očekávání, že mu právě na tuto adresu bude doručováno. V opačném případě by byla výzva policisty ke sdělení adresy k doručování zcela redundantní a byla by jen matoucí. Právo musí být vykládáno racionálně, a nelze shledat racionální důvod k tomu, aby se policista tázal řidiče na adresu k doručování písemností, pokud by na tuto adresu následně neměly písemnosti být doručovány. O pravosti, správnosti a pravdivosti Oznámení přestupku přitom nevznikla pochybnost.
4. Skutečnost, že žalobce Oznámení přestupku nepodepsal, je pak dána tím, že se k věci nevyjadřoval. Policisté přitom žalobci sdělili, že pokud chce, může se k věci písemně vyjádřit a své vyjádření podepsat. Žalobce práva koncipovat svou obhajobu uprostřed provozu na hlavní silnici nevyužil, k věci se tedy nevyjádřil, a své vyjádření tak ani podepsat nemohl.
5. Je-li Oznámení o přestupku podáním, pak je povinnost správního orgánu vyzvat podatele k odstranění vady podání, je-li podání vadné. Podpis je obsahovou náležitostí podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, a tedy v případě jeho absence je nutné vyzvat podatele postupem dle § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podpisu. Zároveň je nutné jej poučit o následcích neodstranění vady podání (NSS 2 As 99/2010 – 67, 4 As 26/2018 – 23 či 9 As 27/2015 – 59). Sdělení policistů o tom, že pokud žalobce chce, může se k věci vyjádřit a své vyjádření podepsat, není řádnou výzvou k odstranění vady podání, neboť policisté netvrdili, že by nepodepsání Oznámení žalobcem bylo vadou tohoto podání. Žalobce rovněž nebyl poučen o následcích neodstranění vady podání (tj. že by správní orgán nepřihlížel ke stanovení doručovací adresy). Z těchto důvodů je nutné upřednostnit legitimní očekávání žalobce, že mu bude doručováno na stanovenou doručovací adresu.
6. Pokus o doručení rozhodnutí na adresu trvalého pobytu tak nemohl vyvolat právní důsledky doručení fikcí, neboť doručující orgán měl žalobci doručovat na stanovenou adresu k doručování. Z toho důvodu nemohlo rozhodnutí nabýt právní moci.
7. Druhou vadou, pro kterou nemohlo rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22. 11. 2023, č. j.: SMO/748954/23/DSČ/Pro nabýt právní moci bylo, že toto nebylo řádně doručeno ani na adresu trvalého pobytu žalobce, neboť žalobci nebylo spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky vhozeno do schránky příslušné poučení, které by označovalo doručující orgán, dávalo žalobci najevo, že jde o písemnost doručovanou dle správního řádu

a poučovalo jej o právním následku doručení fikcí v případě nevyzvednutí písemnosti v úložní době.

8. Žalovaný se k této námitce odkázal na § 24 odst. 1 správního řádu, dle které v případě, že si adresát zásilku ve lhůtě 10 dnů nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou a konstatoval, že dle doručanky nebyl adresát zastižen, proto „mu bylo doručování písemnosti oznámeno spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky, kdy mu bylo o tom zanecháno poučení“.
9. Žalovaný však učinil nesprávný právní úsudek a zároveň věc nesprávně posoudil po skutkové stránce, neboť zcela ignoroval důkazy předložené žalobcem. Žalobce předložil žalovanému výzvu k vyzvednutí zásilky, respektive dvě výzvy k vyzvednutí zásilky, které dohledal v došlé poště, a které časově odpovídaly žalovaným vymezenému datu, kdy mělo být rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.11.2023, č. j.: SMO/748954/23/DSČ/Pro doručováno. Žalobce zdůraznil, že ani k jedné z výzev k vyzvednutí zásilky nebylo připojeno poučení a ani v jednom případě nebylo ani uvedeno, že se jedná o zásilku od Magistrátu města Ostravy. Příložené výzvy k vyzvednutí zásilky pak dokazují, že nebyl označen ani odesílatel písemnosti (není na nich označen), jakož i že nebylo připojeno poučení (na druhé straně výzvy není zaškrtnuta kolonka „k této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky“). Žalovaný však tyto důkazy předložené žalobcem zcela pominul.
10. Výše uvedené skutečnosti pak mají pro věc zásadní důsledky. Pokud totiž žalobce nebyl poučen o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo dojít k účinku doručení fikcí. Rovněž nemohlo dojít k účinku doručení fikcí, pokud adresát písemnosti nebyl ani zpraven o tom, kdo je odesílatelem písemnosti. Žalobce odkazoval na § 23 odst. 4, odst. 5 správního řádu. K tomu, aby mohl nastat následek předvídaný ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu, je nutné, aby byl dodržen postup dle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu. Tedy, aby byl adresát vyzván vložím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky či na jiné vhodné místo, aby si písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Zároveň je nutné, aby byl – spolu s tímto oznámením – poučen o právních důsledcích, které by jeho jednání dle § 24 odst. 1 správního řádu (na nějž odkazuje žalovaný) vyvolalo. Poučení musí obsahovat též označení odesílajícího správního orgánu a jeho adresu.
11. Tyto podmínky splněny nebyly, protože žalobce ve své schránce žádné poučení neměl. Nebyl tak poučen ani o právních důsledcích dle § 24 odst. 1 správního řádu, ani se nedozvěděl, kdo je odesílajícím správním orgánem. Závěr, že žalobce žádné poučení ve schránce neměl, je pak důkazně podložen výzvou k vyzvednutí zásilky, z jejíž zadní strany je zřejmé, že poučení nebylo vůbec zanecháno (příslušná kolonka není zaškrtnuta). Odkázal na závěry vyjádřené v rozhodnutí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 269/2019 – 19 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2023, č. j. 72 A 40/2021-37.
12. Z uvedených důvodů nemohla nastat fikce doručení. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22.11.2023, č. j.: SMO/748954/23/DSČ/Pro tak nebylo doručeno. Nebylo-li rozhodnutí doručeno, nenabylo právní moci. Podkladem pro záznam bodů může být jen pravomocné rozhodnutí. Provedený záznam bodů byl tedy nezákonný, neboť byl sice učiněn na podkladě rozhodnutí, avšak nikoli pravomocného.

Stanovisko žalovaného

13. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, což vyjádřil podáním ze dne 9. 12. 2024, navrhuje zamítnutí žaloby. Uvedl, že podstatou sporu je otázka, zda rozhodnutí o přestupku, které bylo podkladem pro záznam bodů, nabylo právní moci, resp. zda bylo žalobci doručeno. Žalobce tvrdí, že mu mělo být doručování na adresu pro doručování, žalovaný tento názor nesdílí. Žalovaný především zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž vysvětlil, z jakého důvodu nelze uvedení adresy pro doručování v oznámení přestupku považovat za žádost o doručování na adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu. Tento právní názor také podložil odkazem na příslušnou judikaturu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, čj. 4 As 40/2016-39, a judikaturu tam uvedenou), z níž jednoznačně vyplývá, že aby sdělení doručovací adresy mohlo být vůbec považováno za žádost o doručování na tuto adresu, musí být podepsáno (budoucím) účastníkem řízení.
14. Pokud žalobce namítá, že se na místě nehodlal od oznámení přestupku vyjadřovat, a proto „neměl co podepsat“, je tato námitka poněkud mimoběžná, neboť nejde o to, zda žalobce podepsal své vyjádření, ale o to, zda podepsal žádost o doručování na doručovací adresu. Je přece zřejmé, že nikoli každé uvedení podobné adresy (např. v úředním záznamu policisty) je vůbec žádostí o doručování na sdělenou adresu. Žádostí je jen pokud má náležitosti podání, včetně vlastnoručního podpisu. Vzhledem k tomu, že oznámení přestupku žalobce nepodepsal, je toto oznámení na úrovni úředního záznamu policisty (resp. má charakter záznamu o neodkladných úkonech činěných na místě), nejde tedy vůbec o podání žalobce. V takovém případě proto nebylo ani na místě vyzývat žalobce k odstranění vad podání (tím méně měl tuto povinnost Magistrát města Ostravy, neboť ten obdržel oznámení o přestupku od policie, nikoli od žalobce).
15. V opačném případě, tedy pokud by žádost o doručování na adresu pro doručování nemusela být podepsána, by doručování písemností ve správním řízení bylo následně kdykoliv jednoduše zpochybnitelné tvrzením, že nejde o projev vůle účastníka řízení. Takový právní názor proto podle žalovaného nelze akceptovat.
16. Oznámení o zahájení řízení o přestupku si přitom žalobce osobně vyzvedl na adrese svého trvalého pobytu, věděl tedy, že správní orgán neakceptoval adresu pro doručování, uvedenou v nepodepsaném oznámení přestupku. Žalovaný tedy nepochybuje o tom, že pokud by správní orgán na tuto adresu doručoval, žalobce by tvrdil pravý opak toho, co tvrdí nyní, aby tak dosáhl toho, že rozhodnutí bude považováno za nedoručené.
17. Pokud žalobce zpochybňuje rovněž doručení rozhodnutí na adresu jeho trvalého pobytu, poukazuje žalovaný na doručenkou založenou ve spise, ze které jasně vyplývá, že poučení o následcích nevyzvednutí zásilky (které se odtrhává z obálky písemnosti zasílané správním orgánem), bylo žalobci na této adrese zanecháno. Skutečnost, že Česká pošta na svém vlastním dokladu nezaškrtnula příslušné políčko, nemůže doručenkou správního orgánu (na které je tato možnost zaškrtnuta) zpochybnit. Žalovaný opatřil sdělení České pošty, které v příloze přikládá – z něj vyplývá, že tato poučení pošta neeviduje, neboť na ně pohlíží jako na obyčejné zásilky. Nicméně z vyjádření, že se omlouvá za neúplně vyplněnou dodejku, jednoznačně vyplývá, že poučení žalobci zanecháno bylo.
18. Žalobce na žalobě setrval, v replice ze dne 14. 12. 2024 shrnul své právní hodnocení věci. Na toto podání žalobce soud pro stručnost na tomto místě již pouze odkazuje, kdy je součástí spisu a účastníci jej rovněž mají k dispozici.

Zjištění ze správního spisu:

19. *Oznámením Policie České republiky č. j. KRPT/25613-4/PŘ-2023-070706 ze dne 31. ledna 2023* byl Magistrátu města Ostravy oznámen žalobce v postavení podezřelého řidiče ze spáchání přestupku podle § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu v platném znění, kterého se měl dopustit 27. 1. 2023 v 10:00 hodin. K tomuto byl přiložen vyplněný formulář *Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti podle § 74 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích ze dne 27. 1. 2023*. Jde o formulář, ve kterém jsou v úvodu uvedeny generálie žalobce a kontaktní údaje, je uvedena adresa trvalého pobytu: X, adresa pro doručování: Beskydské uzeniny a.s., Příborská 520, Frýdek-Místek. Ve formuláři je rovněž prostor pro vyjádření řidiče, zda je rukou dopsán text „odmítl se vyjádřit“, tato část je uzavřena prostorem pro podpis řidiče, v této části je rukou dopsán text „odmítl podepsat“; oznámení je opatřeno podpisy dvou policistů.
20. *Oznámením o zahájení řízení o přestupku - předvolání k ústnímu jednání ze dne 9. 2. 2023, č. j. SMO/091847/23/DSČ/Pro, sp. zn. S-SMO/072325/23/DSČ* byl žalobce Magistrátem města Ostrava, odborem dopravně-správních činností vyrozuměn o zahájení řízení ve věci přestupku; dle *doručenky* bylo žalobci označené oznámení zasláno na adresu X, kde si jej osobně převzal dne 23. 2. 2023. Na toto žalobce reagoval *podáním ze dne 27. 2. 2023*, kterým oznámil zastoupení své osoby zmocněncem, vyjádřil důvody nesouhlasu s obviněním.
21. *Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 22. 11. 2023, č. j. SMO/7488954/23/DSČ/Pro, sp. zn. S-SMO/072325/23/DSČ* byl žalobce uznán vinným z přestupku, který spáchal dne 27. 1. 2023, v 10 hodin v Ostravě; porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve výši 2 500 Kč. Dle připojené doložky rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 12. 2023; vykonatelným se stalo dne 30. 1. 2024. *Dle doručanky* bylo toto rozhodnutí zasláno žalobci na adresu X; je zaškrtnuto pole, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení; dále pak je zaškrtnuto pole, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 29. 11. 2023 a následně byla vložena do schránky dne 14. 12. 2023.
22. *Přípisem - výpisem z bodového hodnocení řidiče ze dne 15. 3. 2024, č. j. S-SMO/164419/24/DSČ* byl žalobce informován o tom, že mu byl zaslán výpis z bodového hodnocení, kdy aktuální stav bodového hodnocení žalobce je 3 body; navazuje historie bodového hodnocení, z níž plyne, že dne 28. 12. 2023 byly zaznamenány 3 body za přestupek podle § 125 c/1f, 3 zákona č. 361/2000 Sb., podle rozhodnutí Magistrátu města Ostravy.
23. *Podáním doručeným Statutárnímú města Ostrava - Magistrátu – odboru dopravně správních činností dne 14. 3. 2024* podal žalobce *námitky* proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče uvedl, že se ze svého výpisu z evidenční karty řidiče dozvěděl, že má v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány 3 body na základě rozhodnutí Magistrátu města Ostravy s tím, že se k podle jeho názoru jedná o úřední omyl, neboť žalobce nepodepisoval žádný blok na příkaz na místě, ani mu nebyl doručen žádný příkaz. Navrhuje, aby byla provedena oprava záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů tak, že aktuální počet dosažených bodů je 0. Na uvedené podání navázalo sdělení žalobce ze dne 28. 3. 2024, z něhož plyne, že namítá, že není možné, aby Policie České republiky Ostrava provedla

takový záznam bodů, protože účastník řízení policií žádný příkazový blok nepodepsal, navíc proti účastníkovi bylo následně v této věci zahájeno správní řízení, což přímo vylučuje, aby mohl být v právní moci příkazový blok. Vzhledem k tomu, že žalobce nepodepsal žádný pokutový blok pokuty, pak jediným aktem, na základě něhož by mohl být proveden záznam bodů, by rámcově mohlo být rozhodnutí správního orgánu. Žádné takové rozhodnutí nebylo doručeno, nemohlo tedy ani nabýt právní moci. Ověřil, že mu v rozhodném období, tj. v listopadu až prosinci 2023, nebyla doručována pošta na adresu pro doručování. Žalobce při tom požádal o doručení na adresu Beskydské uzeniny a.s., Příborská 520, Frýdek-Místek, tuto adresu nebylo žalobci doručena žádná písemnost, a to ani na adrese trvalého pobytu, kdy obviněný měl v rozhodném období na adrese trvalého pobytu pouze 2 výzvy k vyzvednutí zásilky, které sice nestihl vyzvednout v úložní době, ale ani jednou z případů nebyl jako odesílatel označen Magistrát města Ostravy ani v jednom případě se nejednalo o písemnost doručovanou dle správního řádu.

24. *Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 13. 6. 2024, č. j. SMO/356248/24/DSČ/Štv-BS, sp. zn. S-SMO/164419/24/DSČ* byly námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam bodů byl potvrzen, a to v souladu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci (do datové schránky jeho zmocněnce) dne 14. 6. 2024.
25. Žalobce napadl toto rozhodnutí *odvoláním v podobě podání došlého dne 1. 7. 2024, následně jej k výzvě doplnil podáním došlým dne 19. 7. 2024*. Žalobce nesouhlasil s tím rozhodnutím, považoval jej za nezákonné. Uvedl, že 1): rozhodnutí nebylo doručováno na adresu pro doručování. Účastník řízení policistům na jejich dotaz, na jakou adresu doručovat písemnosti, sdělil adresu pro doručování písemností, tu zapsali policisté do formuláře Oznámení přestupku, který je určen k oznámení přestupku příslušnému správnímu orgánu, tzn. jehož adresátem je správní orgán. Tím v žalobci vyvolali zcela legitimní očekávání, že mu správní orgán bude doručovat písemnosti na tuto adresu doručovací; tvrzení, že se účastník k oznamovanému přestupku nevyjádřil a vyjádření nepodepsal, je pro věc irelevantní, neboť účastník policistům k dotazu sdělil doručovací adresu, tato byla zapsána na listinu určenou k předání správnímu orgánu. Je neudržitelný výklad, že se policisté táží přestupce na doručovací adresu, aby na ni následně nebylo doručováno jen proto, že se k věci nevyjádřil, tudíž své „nevyjádření“ nepodepisoval; o ničem takovém nebyl účastník poučen. 2) Ani na adresu trvalého pobytu nemohlo být doručeno s využitím institutu fikce doručení. Účastník v evidenci došlé pošty vskutku dohledal 2 výzvy k vyzvednutí zásilky, z nichž by jedna s ohledem na uvedené datum mohla vskutku odpovídat příslušné k zásilce s rozhodnutím, avšak žádná z těchto výzev nedává naznat, že by se mělo jednat o doručování zásilky dle správního řádu, resp. od správního orgánu, neboť nic takového na výzvě uvedeno není. K žádné z výzev nebylo připojeno ani poučení podle správního řádu o následcích nevyzvednutí písemnosti, což ostatně zřejmé z nezaškrtnuté kolonky této výzvě „Je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky“. K doplnění odvolání byla připojena 2 *oznámení pošty - výzvy k vyzvednutí zásilky ze dne 28. 11. 2023*, které byly adresovány žalobci na adresu X, pod podacím číslem X a Y, včetně fotokopií druhých strany výzev. Příslušná část znějící „K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky“ není zaškrtnuta.

26. *Rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 101149/2024, sp. zn. DSH/19138/2024/Bor ze dne 19. 8. 2024 bylo zamítnuto odvolání žalovaného a napadené rozhodnutí potvrzeno.* Rozhodnutí bylo doručeno žalobci do datové schránky jeho zmocněnce dne 21. 8. 2024 a nabylo právní moci dne 21. 8. 2024. Žalovaný se s odvolacími námitkami žalobce vypořádal na straně 5 a straně 6 napadeného rozhodnutí.
27. K námitce účastníka řízení, že záznam bodů byl proveden na podkladě rozhodnutí, které nenabývalo právní moci, jelikož bylo doručováno na adresu trvalého pobytu a ne na adresu doručovací, kterou účastník řízení sdělil policistům při vypisování oznámení přestupku, žalovaný uvedl, že účastník řízení při silniční kontrole dne 27. 1. 2023 do oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného na místě nahlásil adresu pro doručování, toto si krajský úřad ověřil z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 27.01.2023, které je součástí spisové dokumentace, kdy zjistil, že na oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 27. 1. 2023 sepsaného na místě je skutečně uvedena adresa pro doručování: Beskydské uzeniny a.s., Příborská 520, Frýdek-Místek, avšak toto oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti účastník řízení odmítl podepsat. Dle § 19 odst. 4 správního řádu doručuje správní orgán na požádání účastníka řízení na adresu, kterou si zvolí. Uvedení doručovací adresy do oznámení sepsaném při silniční kontrole, lze brát jako žádost o doručování na uvedenou adresu. Avšak jak uvádí Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, čj. 4As 40/2016-39), tato žádost o doručování na účastníkem řízení zvolenou adresu je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a jako taková musí obsahovat všechny náležitosti podání, tedy nedílnou součástí takového podání je podpis. Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 27. 1. 2023 účastník řízení nepodepsal, nelze tudíž adresu v něm uvedenou akceptovat jako doručovací.
28. Dále žalovaný konstatoval, že se zabýval přezkoumáním právní moci rozhodnutí, kdy zjistil, že dotčené rozhodnutí je datováno dne 22. 11. 2023 a bylo vypraveno, tzn. vydáno dne 23. 11. 2023. Rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 11. 12. 2023 v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu, kde se uvádí, že jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty (to nastalo dne 11. 12. 2023 fikcí). Účastníku řízení bylo doručováno na adresu trvalého pobytu (X). Z údajů na doručence je zřejmé, že účastník řízení nebyl v době doručování zásilky zastižen, tudíž mu bylo doručování písemnosti oznámeno spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky, kdy mu bylo o tom zanecháno poučení. Zásilka byla u provozovatele poštovních služeb připravena k vyzvednutí od 29. 11. 2023. Vzhledem k tomu, že si v úložní lhůtě zásilku nevyzvedl, byla dne 14. 12. 2023 vložena do schránky. Správní orgán I. stupně při doručování postupoval v souladu se zákonem, kdy doručoval písemnosti na adresu trvalého pobytu evidovanou v registru obyvatel.

Posouzení soudem:

29. Soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 19. 8. 2024 (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud

rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce i žalovaný s tímto postupem soudu souhlasili.

30. Podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (o silničním provozu) nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 2 téhož ustanovení shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky důvodnými, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Podle odstavce 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.
31. Předmět v řízení o námitkách byl opakovaně řešen judikaturou Nejvyššího správního soudu. Na tomto místě soud odkazuje na závěry shrnuté v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 61/2019 – 24 ze dne 27. 3. 2019: „... v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat výhrady v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103). V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu proto nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). Pouze v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 -103).
32. Tyto závěry vycházejí z prejudikatury, na kterou odkázal stěžovatel i krajský soud. Konkrétně v odkazovaném rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, Nejvyšší správní soud uvedl: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
33. Ve shodě s právě uvedeným NSS formuloval v totožném rozhodnutí závěr, že: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§

Shodu s prvopisem potvrzuje

123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) je při posuzování otázky, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 téhož zákona), oprávněn zkoumat vyznačení doložky právní moci správního rozhodnutí, jestliže v řízení o námitkách byla zpochybněna její správnost.“

34. Uvedené lze zcela vztáhnout na souzenou věc, kdy žalobce zpochybňuje existenci způsobilého podkladu pro záznam bodů v registru řidičů tím, že namítá, že mu příslušné rozhodnutí nebylo řádně doručeno, neboť 1) mu nebylo doručováno na adresu pro doručování, a 2) mu nebylo doručeno řádně ani na adresu jeho trvalého pobytu způsobem, který by mohl založit fikci doručení.
35. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“) nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.
36. Podle § 20 odst. 1 s.ř. fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti^{17a}), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.
37. Podle § 23 odst. 1 s.ř. nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížena a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odst. 2 téhož ustanovení nebyla-li v případě doručování podle § 21 zastížena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 21, písemnost se uloží. Podle odst. 3 téhož ustanovení písemnost se uloží a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím. Podle odst. 4 téhož ustanovení adresát se vyzve vložím oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Podle odstavce 5 téhož ustanovení zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.
38. První žalobní námitka žalobce není důvodná. Žalobce nepožádal svým podáním u příslušného správního orgánu o doručování na doručovací adresu v budoucím řízení ve smyslu shora citovaného ustanovení § 19 odst. 4 s.ř.
39. Soud na tomto místě odkazuje na závěry shrnuté odborné literatuře, např. Fiala, Zdeněk a kol: Správní řád. Praktický komentář, Walters Kluwer, Praha 2020: „Podle komentovaného odstavce 4 doručuje správní orgán na požádání účastníka, nevylučuje-li to zákon nebo povaha

věci, na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu. Z odstavce 4 vyplývají tři podmínky, jež musí být splněny, aby účastníkovi řízení bylo možno doručovat písemnosti na jím zvolenou adresu pro doručování - (1) účastník o to musí požádat, (2) nevylučuje to zákon nebo povaha věci a (3) tento způsob doručování (zejména) může přispět k urychlení řízení (viz např. NSS 7 As 131/2011-62). Co se týká první podmínky - žádosti o doručování na účastníkem řízení zvolenou adresu - je na takovou žádost třeba hledět jako na podání ve smyslu § 37, které musí být vůči správnímu orgánu učiněno způsobem stanoveným v § 37 odst. 4 (písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem, rovněž tak pomocí jiných technických prostředků, za podmínky, že je podání do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno některým z těchto vyjmenovaných způsobů). Nejvyšší správní soud v několika svých rozhodnutích odmítl kladení přehnaně striktních formálních požadavků na náležitosti žádosti účastníka řízení o doručování na jím zvolenou adresu, a dovodil, že volba adresy pro doručování vyplývá i implicitně z toho, že účastník řízení ve svých podáních opakovaně uvádí totožnou adresu pobytu (NSS 8 As 65/2009-111). V dalších rozhodnutích se Nejvyšší správní soud zabýval situacemi, kdy v protokolu o ústním jednání byla u účastníka řízení či jeho zástupce uvedena adresa pro doručování, protokol byl takovou osobou podepsán, avšak následně se tato osoba bránila tím, že údaj o adrese pro doručování do protokolu vepsal správní orgán, aniž by o to osoba požádala. Dle soudu ale v takovém případě z obsahu protokolu vyplývá, že si dotyčná osoba v protokole uvedenou adresu jako adresu pro doručování ve smyslu komentovaného odstavce 4 zvolila (např. NSS 1 As 90/2010-95 a NSS 4 As 40/2016-39).“

40. Žalobce se v tomto směru dovolával listiny Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti podle § 74 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích, ze dne 27. 1. 2023, ve kterém je uvedena i jeho adresa pro doručování.
41. Soud konstatuje, že svou podstatou se jedná o úřední záznam Policie České republiky o skutečnostech zjištěných na místě samém ve smyslu ustanovení § 73 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Podle citovaného ustanovení: *má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie (dále jen "orgán policie") nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. V oznámení uvede zejména, kdo je podezřelým z přestupku, pokud je mu znám, popis skutku, ve kterém je přestupek spatřován, místo a čas, kdy měl být přestupek spáchán, zákonné ustanovení obsahující skutkovou podstatu předmětného přestupku a důkazní prostředky, které jsou mu známy.* Toto oznámení opatřené podpisy policistů bylo následně předáno Magistrátu města Ostrava jako příslušnému správnímu orgánu k dalšímu postupu.
42. Nejedná se tak o úkon účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 19 odst. 4 s.ř. a § 37 s.ř. a nebylo povinností příslušného správního úřadu vyzývat žalobce k odstranění vad podání, kdy „vadné podání“ žalobce neexistovalo. S ohledem na znění § 19 odst. 4 s.ř. – část věty za středníkem: *„taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu“* (podtržení doplněno soudem), pokud žalobce na dotaz Police České republiky této sdělil adresu pro doručování, nemohlo to mít účinky předvídané ustanovením § 19 odst. 4 s.ř. již jen z toho důvodu, že oznámení sepisovala Policie České republiky, tj. nikoli Magistrát města Ostravy jako správní úřad, který navazující přestupkové řízení vůči žalobci vedl.

43. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009 č.j. 6 Ads 88/2006 – 132: „*Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.*“ Ani v tomto kontextu není námitka žalobce dovolávajícího se policistům sdělené doručovací adresy a toho, že „...*tím (policisté) v žalobci vyvolali zcela legitimní očekávání, že mu správní orgán bude doručovat písemnosti na tuto adresu doručovací*“ důvodná.
44. Druhá žalobní námitka žalobce je důvodná. Postup při doručování zásilky, neby-li adresát zastižen, upravuje shora citovaný § 23 s.ř., jehož odstavec 5 formuluje povinnost poučit adresáta zásilky, současně stanoví i obsahové náležitosti tohoto poučení.
45. Žalobce ve svém odvolání v podobě podání došlého dne 1. 7. 2024 a doplněného podáním došlým dne 19. 7. 2024 namítal, že ani na adresu trvalého pobytu nemohlo být doručeno s využitím institutu fikce doručení, kdy mu byly v rozhodném období zanechány dvě výzvy k vyzvednutí zásilky, ale ani k jedné nebylo připojeno poučení podle správního řádu o následcích nevyzvednutí písemnosti, což ostatně zřejmé z nezaškrtnuté kolonky této výzvě „*Je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky*“, k tomuto doložil 2 oznámení pošty - výzvy k vyzvednutí zásilky ze dne 28. 11. 2023, které byly adresovány žalobci na adresu 30. dubna 2327/8 702 00 Ostrava, pod podacím číslem X a Y, včetně fotokopií druhých strany výzev.
46. S touto námitkou v kontextu žalobcem k odvolání připojených listin se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný v tomto směru převzal odůvodnění rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni, vyšel pouze z údajů na doručence a žalobcem předloženými listinami se nezabýval. Toto činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným ve smyslu ustanovení § 75 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Vyjádření žalovaného v tomto řízení citované shora a zpráva České pošty, s.p. ze dne 5. 12. 2024, kterou aktuálně doložil na podporu svého stanoviska v tomto soudním řízení, v tomto směru nemohou ničeho změnit ani zhojit.
47. Soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil, jak uvedeno ve výroku ad. I tohoto rozsudku. Současně soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Rozhodne tedy opětovně o odvolání žalobce a ve svém rozhodnutí se rovněž zcela vypořádá s druhou odvolací námitkou, kterou žalobce zpochybňoval řádné doručení podkladového rozhodnutí na adresu jeho trvalého pobytu, včetně listin, které žalobce k tomuto odvolání připojil a které nebyly žalovaným nijak vyhodnoceny.

Náhrada nákladů řízení

48. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., § 35 odst. 2 s.ř.s. a skutečností, že žalobce, který je ve věci zastoupen advokátem, byl ve věci zcela procesně úspěšný. Proto žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
49. Zástupce žalobce učinil v řízení tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 (srov. čl. II - přechodná ustanovení k vyhlášce č. 258/2024 Sb.), a to za přípravu a převzetí zastoupení, sepsí žaloby, vyjádření ve věci samé, za které mu náleží odměna. Tarifní hodnotou pro výpočet odměny je dle

ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 částka ve výši 50 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak činí 3 100 Kč (7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024), tj. v této věci částka ve výši 9 300 Kč (3 x 3 100 Kč). Žalobci rovněž náleží dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 ke každému z těchto úkonů právní služby paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem částka 900 Kč (3 x 300 Kč). Celkovou částku ve výši 10 200 Kč nutno v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s.ř.s., § 57 odst. 2 s.ř.s. navýšit o DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, tj. o částku 2 142 Kč. Jako součást náhrady nákladů řízení soud rovněž přiznal žalobci soudní poplatek zaplacený za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tak soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč.

50. Tuto náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění je pak odůvodněna ustanovením § 160 odst. 1 – část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 64 s.ř.s., kdy soud vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 13. února 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu